

ஐந்தாம் பருவம் - தமிழ் மொழி சமீபம். கண்ணை மூடிக் கொண்டு நித்திரை கொள்கின்ற சமீபம். எல்லாம் நன்றாகவே சிறப்பாகவே நடப்பதாக கருதிக் கொண்டு, கும்பிற் வீழ்ந்து தொழுகின்ற சமீபம்.

தமிழ் இனத்தின் பெயரில் பட்டங்கள், பதவிகள், புகழ் உரைகள் ஒருபுறம். மறுபக்கம் தமிழ் இனத்தின் எதிரிகள் என்ற துற்றும் பட்டங்கள். இவை எல்லாம் எதற்காக? சரி இந்த தமிழ் மக்கள் எப்படி வாழ்கின்றனர்! யாராவது ஒருத்தர் உண்மையாக சிந்திக்கின்றனரா? மனசாட்சியைத் திறந்து ஒருகணம் யோசிக்க நீங்கள் தயாரா? ஏன் மௌனம்? யாருக்கு ஏன் எதற்கு பயப்படுகின்றீர்கள்! பிறகு மக்கள் பற்றி பச்சை உங்களாக்கு என்னதான் தாரமீ கப்பலம் இருக்கின்றது!

மக்களுக்கு வளியில் நீங்கள் யாருக்காக, எதற்காக கொக்கரிக்கின்றீர்கள்? உங்கள் கொக்கரிப்புகள் போதும். தயவு செய்து நிறுத்துங்கள். தமிழ் மக்கள் அழிந்து சிதைந்து போக முன் கையெடுக்காத அனைவரும் இதற்கு துணை போபவர்கள் தான்.. புலிகள் இருப்பார்களா? இல்லையா? என்பதல்ல, புலிகள் என்ன நினைக்கின்றனர் என்பதல்ல பிரச்சினை. மக்கள் இருப்பார்களா? இல்லையா? என்பதை ஒரு கணம் சூயமாக சிந்தியுங்கள்.

தமிழன், தமிழனின் இரத்தம் என்றெல்லாம் விழுந்தழைந்து மீ சையில் உள்ள மண்ணைத் தட்டிவிட்டு புலம்பும் எமது மதோவித்தனம், ஒரு இனத்தின் அழிவில் நிரந்தரமாக நித்திரை கொள்கின்றது. இந்த வீ பிச்சணன் நித்திரை கும்பும் போது, தமிழ் உணர்வற்ற கலிக் குண்டர் படையாகவே கொக்கரிக்கின்றது. தமிழனின் அழிவு தமிழ் இலட்சியம் என்பதே இந்த குண்டர்களின் இலட்சியமாக இருப்பது, அவர்களின் மலட்டு புத்திக்குத் தெரிவதில்லை.

தமிழ் இனம் என்றுமில்லாத வகையில் இன்று சந்திக்கின்ற அவலம் நினைத்து பார்க்க முடியாத ஒன்று. இதனை வார்த்தையால் எழுத முடியாது. இவை தனித்தனி சோகமல்ல, மொத்த சமீபத்தினதும் மீள முடியாத சோகம். மறுபக்கத்தில் இதற்குள்ளாத தமிழினம், அதிகளவில் உறங்கிச் செயலற்று கிடக்கும் காலமும் இது தான். எல்லாம் புலியாகி கிடக்கும் வரலாற்றின் சதியோ! ஐயோ இந்த புலிச் சதியை என்னவென்பது? புலிகளே தமிழ் மக்களை அழிக்கின்ற, அதற்கு துணை நிற்கின்ற வரலாற்றின் துயரத்தையே நாம் என்னவென்பது?

பரேனவாதத்தின் கொடும்ரமான சதிகளும், சமீபத்தில் நிறைந்த காலம் இது. இதற்குள் அமரதி, சமாதானம், யுத்த நிறுத்தம், தீர்வு, மக்களின் தீர்வு என்று எத்தனையோ அரசியல் நாடகங்கள், கவிதாக்கள். யாரைச் சொல்லி அழுவது? யாரைப் பொறுப்பாக்குவது.

மலட்டுத்தனத்தை தசேயமாகக் கியதன் விளைவு. ஆக்கத்தை மறுத்த சமீகம். அழிவை விரும்பி வரவற்ற சமீகம். சூயநலம் கொண்ட பச்சோந்திச் சமீகம். சமீக அவலத்தைக் கட்ட சொல்ல வகற்ற ஒரு சமீகமாக சீரழிந்து பிணமாகிக் கிடக்கின்றது. இல்லா என்கின்றீர்களா?

தமிழினத்தின் அவலத்தைக் கட்ட பசேமுடியாத வக்கிழந்து நிற்கின்றது. பரேனவாதம் என்றுமில்லாத வகையில் இராணுவம், அரசியல் வழிகளில் கொடும்ரமாகவே இயங்குகின்றது. தமிழ் இனத்தின், இன இரூபங்கே அது வடேட வதைத்துவருகின்றது. எங்கெல்லாம் சிறிவசு குறைந்தளவில் தமிழ் இனப் பிரதசேங்களாக இரூக்கினத்தோ, அங்கிருந்து மக்கள் விரட்டப்படுகின்றனர். இதை புலிகளைப் பயன்படுத்தி செய்கின்றனர் என்ற உண்மை, நற்றியடியாக எம்முன் இறங்குகின்றது. புலிகளின் யுத்தத்திரம் மற்றும் நடமாற்றத்தைத் தந்திரம் என்ற புலிகளின் வண்டியில் ஏறி நின்றே, தமிழினத்தின் அழிவை பரேனவாதம் வற்றிகரமாக கொக்கரித்து செய்கின்றது.

தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய பிரதசேத்தில் வாழும் தமிழ் மக்களை, அமரதியும் சமாதானமும் நிறைந்த யுத்த சனியத்துக்கு உட்படுத்தி விரட்டியடிக் கின்றனர். அந்த மக்களின் இனத்துவம் சார்ந்த சகல அபிப்பாக்களையும் இல்லாதொழிக்கின்றனர். மீள முடியாத, மீட்க முடியாத நிகழ்ச்சிகள் நடந்தேறுகின்றது. நாதியற்ற வாழ்க்கை, கையேந்தி நிற்கும் பரதசேகக் கட்டமாக தமிழ் மக்களின் ஒருபகுதி நிரந்தரமாக மாற்றப்பட்டுவிட்டனர். இந்தப் பரதசே மக்களுக்குள் நின்றும், அரசின் கலிப்பட்டாளமான கருணாகும்பல் விளம்பரத்துக்கு படம் கொடுக்கின்றனர். தமிழ்செல்வனின் விளம்பரப் பற்களைப் போல், நிவாரணம் என்ற பெயரில் கருணா என்ற கலிக் கும்பல் அந்த இழிந்து போன மக்கள் மத்தியில் வக்கரிக் கின்றனர்.

உண்மையில் மொத்த தமிழ் மக்களையும் பரதசேகளாக்குவதே, பரேனவாத அரசின் சமகால யுத்தத்திரம். அதை வற்றிகரமாக செய்கின்றனர். புலிகளின் தவறான ஒவ்வொரு

யுத்தத்திற் திரத்தையும் , தனக்கு சார்பாக மாற்றுகின்ற அரசியல் இராணுவ சதி.

புலிகள் தமது சொந்தத் தவேயையொட்டி உருவாக்கிய புலித் தசைய அரசியல் என்பது, இன்று அவர்களாலேயே நியாயப் படுத்தமுடியாத சொந்தப் படுகூழிக் குள்ளையே பிணமாக விழுகின்றனர். பணம் , தமது அதிகாரம் , இதற்கு வளியில் அவர்களால் எந்த அரசியலையும் சிந்திக்க, செயலாற்ற, நடமைமுறைப் படுத்த முடிவதில்லை. சமீகம் பற்றி அனதத்து சமீகக் கருகளுயும் அறவே அவர்கள் இழந்து விட்டனர்.

ஓரு பாசிச மாபியா குழுவாகி, இன்று குண்டர்படையாக மாறி களத்தில் நிற்கின்றனர். சமீகத்துடனான எல்லா உறவையும் இழந்து, அது வகேமாவே இழந்து வருகின்றது. சமீகம் பற்றிய அக்கறை, மனிதம் பற்றிய சிந்தனை எதுவுமின்றி, ஓரு இனத்தின் அனதத்து ஆக்கத்தையும் அழித்து நிற்கின்றனர். மக்களுக்காக சிந்தித்து செயலாற்றக் கூடிய யாரையும் வாழவிடாத ஓரு தசேத்தின் அழிவு, மீட்சியற்ற நிரந்தரமாகின்றது. தமிழ் மக்களின் துன்பதுயரத்தை இட்டு அலட்டிக் கொள்ளாத போக்கு. சொந்த தாய் தந்தைகளின், குடும்பங்களின் அவலம் எல்லையற்று போகின்ற நிலையில், அதையிட்டு எந்த எதிர்வினையுமற்ற இரக்கமற்ற கமி இராணுவ குணமே அரங்கேறுகின்றது. ஓரு சமீகத்தை தமது குறுகிய குதர்க்கமான இராணுவவாத எல்லைக்குள் திணித்து, அதன் அவலங்களை மக்களின் அபிவயிற்றிலே ஓரு குண்டாக கட்டி விடுகின்றனர். குறுகியகால நோக்கில் மக்களையே பணயப் பொருளாக வதைத்து, இராணுவ ரீதியாக தப்பிப்பிழைக்க முனனந்து தோற்கின்றனர். இதன் விளைவு நீண்டகால நோக்கில் மக்கள் மத்தியில் மீட்க முடியாத, மீள முடியாத தோல்வியையும் புலிகள் சந்திக்கின்றனர். நிரந்தரமான இராணுவ தோல்விக் கும் இவ்வகாரணமாகின்றது.

இதன் ஓரு பகுதியாக இராணுவ ரீதியாக கிழக்கில் புலிகள் பதிப்படியாக ஒழித்துக் கட்டப்படுகின்றனர். அரசியல் ரீதியாக எப்போதோ தோற்கடிக் கப்பட்டு விட்டனர். இதன் விளைவு, மிகக் கொடூரமாக மக்களையே பணயம் வகைக் கும் அளவுக்கு இது பண்பு ரீதியாக மாறியது. இதன் விளைவு இராணுவ மற்றும் அரசியல் ரீதியாக கிழக்கில் இருந்து புலிகளை மொத்தமாகவே இல்லாத ஒழிக்கின்ற பரேனவாத சதி வற்றி பற்றுவருகின்றது. புலிகள் வழமைக்கு மாறாக மீளமுடியாத பாரிய நெருக்கடியை சந்திக்கின்றனர். கண் மூடித் தனமான ஓரு பாரிய திடீர் தாக்குதலை நடத்தும் ஓரு உத்தியை நோக்கி ஓடங்கிச் செல்லுகின்றனர். அதுவும் கிழக்கில் அல்ல. அதற்கான இராணுவ அரசியல் வலு அங்கு கிடையாது. வடக்கில் தான், அவர்களால் நடத்த முடியும் என்ற நிலை. அதுவும் எவ்வளவுக்கு வற்றி பற்றலாம் என்பது சந்தேகம் தான். தமது அழிவுடன் கூடிய இறுதியான தாக்குதலை நடத்த முனையலாம். ஆனால் மக்களிடம் அன்றாடம் தோற்றுவரும் புலிகள், தமது குண்டர்களின் மீலமான அடாவடித்தனம் மீலமான எந்த வற்றியும், நீட்சியானதாக நிரந்தமானதாக இருக்கமுடியாத நிலைக்கு தாழ்ந்து வீழ்கின்றனர்.

வாகரண மக்களும் பரேனவாதமும் கொடூரங்களின் மொத்த மூகம் வாகரணையில் அரங்கேறியது. ஒருபுறம் புலிகள், மறுபுறம் பரேனவாதம். மக்கள் பற்றி சிறிதுமே அக்கறையற்ற வக்கிரம். யாழ்ப்பாணத்தில் இப்படி ஒருநிலை என்றால், யாழ்ப்பாணியம் இப்படி மௌனம் காத்திருக்காது. அந்த மக்கள் சூனாமியை மிஞ்சிய அவலம். சிலை மாரிக் குள்ளும், மழை மாரியும் இணைந்து அந்த மக்களை பஞ்சைப் பரதேசிகளாக கையேந்தி நிற்க வைத்துள்ளது. ஒரு நேர சோத்துக்கு வழியில்லை. கடின் உழைப்பும், தம்பாடும் என்று இருந்த மக்களின் மலே நடத்தப்படும் காட்டுமிராண்டித்தனம். போர்வெறியர்களை மன்னிக்கவே முடியாத ஒரு குற்றம்.

யாழ் மலோதிகத்தை திணிக்கவும், அவற்றை அறவடவை செய்யவும் முயன்ற புலிகளின் குறுகிய இராணுவவாதம் தோற்கின்றது. அந்த மக்களை பணயம் வைத்ததன் மூலம், நிரந்தரமாகவே தோற்றுவிட்டனர். எஞ்சி நிற்பது இராணுவ ரீதியான இறுதித் தோல்வி தான். ஆனால் அந்த மக்கள் தம்மிடமிருந்த அனைத்தையும் இழந்தது மட்டுமல்ல, இனம் என்ற சொந்த அடையாளத்தையும் இழந்து பரிதவிக்கின்றனர்.

ஒரு நேரக் கஞ்சிக் குபுனார் வாழ்வு கிடையாது. தமிழ் மக்கள் என்று மக்கால் சிந்தி அழும் தசேயம் வாழாவெட்டியாகி தலகைகூனிந்து நிற்கின்றது. இந்த மக்களுக்காக, அவர்களுக்கென்ற எந்த நிவாரணமும் செய்ய வக்கற்று கிடக்கின்றது. தமிழ் இனம் என்று பதேதவும், வீரம் பசேவும், குண்டர் குணத்தகை காட்டவும் வரிந்து கிடக்கும் வக்கிரம், அந்த மக்களின் அவலம் மீது ஒரு துளிதன்னும் அக்கறையை காட்டியது கிடையாது.

இதற்குள் அந்த மக்களுக்கு நிவாரணம் என்ற பெயரில், புலியெதிர்ப்புக் கும்பல் கடவை விரிக்கின்றது. மற்றொரு பாசிஸ்ட்டான கருணா கும்பல், பரேனவாத கைக்கலிகளாக சீரழிந்து போன நிலையில், இந்த நிவாரணக் கடவைவிரிப்பை செய்கின்றனர். மானம் கெட்ட பிழைப்பும், அரசியலும். கலிக் கும்பலின் பின்னால் வரிந்து கட்டி நிற்கின்றனர். மக்கள் நிவாரணம் பற்றி புலம்பும் இந்த கலிக் கும்பலின், மக்கள் அரசியல் என்ன? கைக்கலித்தனம் என்பதை தவிர வேறு எதுவுமில்லை. தாம் மக்களுக்கு உதவுவதாக காட்ட விளம்பரப் படம் போட்கின்றனர். அண்ணன் பிரபாகரன் புலிகள் அப்படி என்றால், தம்பி கருணா புலிகள் சும்மா விடுவார்களா?

இராணுவ முகாங்களிலும், அவர்களின் பாதுகாப்பிலும் பவனிவருகின்ற கருணாத் தம்பிகள் நோக்கம் என்ன? மக்களை எப்படி ஏமாற்றலாம், எப்படி அதைக் கொண்டு வாழலாம் என்ற வக்கிரம். புலிக் கு நிகர் நாங்கள். வடக்கை நீ பார், கிழக்கை நான் பார்க்கின்றனே என்ற தத்துவம். மக்கள் என்று குலகைக் கும் இந்த நாய்கள், மக்களின் ஊனதை தின்றுவிட்டு வந்து சதா ஊளையிடுகின்றனர்.

ஐந்தாம் பருவம் - இரண்டாம் பகுதி - மூன்றாம் அத்தியாயம்

எல்லாம் ஒருங்கே நடக்கின்றது. ஜே.வி.பி இனவாத சதியைத் தான், பரேனவாத அரசு அமுலாக்குகின்றது. என்ன அரசியல், என்ன ஒற்றுமை. வடக்குகிழக்கு சம்பிரதாய பார்வமாக இணைக்கப்பட்டு இருந்ததை பிரிப்பது, அதற்கு நீ திமனறத்தில் நீ தியின் பெயரில் ஒரு தீ ர்ப்பு.

அரசியல் நாடகத்தில் நீ திமன்றங்கள், அவர்களின் இனவாத தீ ர்ப்புகள். எத்தனையோ மனிதவாழ்வு மீ றல்கள் முதல் ஒரு இனத்துக்கு எதிரான நடத்தலைகள். அப்போது இந்த நீ திமன்றம் எங்கே சென்றது. அண்மையில் திருக்கோணமலையில் வகைக்கப்பட்ட புத்தூர சிலையை அப்படியே நீ திமன்றம் பாதுகாக்கின்றது. இப்படி தமிழினத்துக்கு எதிராக நீ திமன்றம் உறுங்கிக் கிடக்கின்றது. இந்த இனவாத ஜே.வி.பிக்கு அது மட்டும் அவர்களக்கு தடுவதில்லை. அவர்களக்கு இனவாதம் என்ற மாலகைக் கண் நோய்.

இனவாத வக்கிரத்தின் அனதைத்துவிதமான இழிவுகளையும், தமிழ் மக்கள் மீ து திணிக்கின்றனர். வடக்கு கிழக்கை பிளந்து, மக்களைப் பிரித்து குளிர் காய பரேனவாதம் முனைப்பு கொண்டுள்ளது. தமிழ் மக்கள் வறோ, புலிகள் வறோ என்று இனவாத நோக்கில் அரசியல் பசும் பரேனவாதம், இந்த விடயத்தில் புலிகளையே அனதைத்துமாகி தமிழ் மக்களை பிளந்து போட்கின்றது. இதற்கு புலியின் பிளவு நடவடிக் கையை ஆதரித்து, அதற்கு துணையாக நின்று அதைச் செய்கின்றது. புலிக் கு சார்பாக மக்களை பிளந்து தான் பங்குக்கு பிரிக் கின்றது.

புலிகளின் பாசிசம், மாபியாத் தனம், குண்டர் தனம் அனதைத்தையும் கொண்டே வடக்குகிழக்கு பிளவை நிரந்தரமாகக் குகின்றனர். அத்துடன் பலகாலமாக நீ பித்த, நீ பிக்கின்ற யாழ் மலோதிக் கத்தை துணைகொண்டு, தமிழ் இனத்தில்

கவிக்கும் பல்களின் துணையிலும் தமிழினத்தின் பிளவடைந்த அகலமாகி அதை நிரந்தரமாகக் கின்றனர்.

இப்படி கவிக்கும் பல உருவாக்கம் சதா நிகழ்கின்றது. புலிகளின் பாசிச கொடூரங்களால் எதிர்கொள்ள முடியாதவர்கள், புலியெதிர்ப்புக்கும் பலாகச் சீரழிந்து பரேனவாதத்தின் பின்னால் இயல்பாகத் தொடர்ச்சியாக சரணடைகின்றனர். தமிழ் இனத்தின் ஓட்டுமொத்த பலம் சிதறடிக் கப்பட்ட பல துண்டுகளாக சூக்குறாக்கி கிடக்கின்றது. அது மலேம மலேம அகலமாகின்றது.

பட்டங்கள், பதவிகள், மதேசங்கள் பற்றி பிரமுகங்கள் ஒருபுறம், அதனால் தமிழ் மக்களை காப்பாற்ற, வழிகாட்ட நாதியற்ற சமீகம் ஒருபுறம். இதற்கு தமிழ் தசேயம் என்ற விண்முட்ட கொக்கரிக்கும் ஒரு தலகை காத்தல். இப்படி நெருக்கடி உச்சத்தை தொட்கின்றது.

ஐந்தாம் பருவம் - இரண்டாம் பகுதி - பத்தாம் பாடம்

புலிகள் சந்திக்கின்ற நெருக்கடியும், அதன் எதிர்வினையும் வன்னி மக்களின் மலோக பிரதிபலிக்கின்றது. ஒருபுறம் தமிழ் மக்களுடனான அனாதைத் தொடர்பையும் மிகக் கடுமையாக பரேனவாதம் கட்டுப்படுத்துகின்றது. மறுபுறம் புலிகள் இதனை மலேம இறுக்கியுள்ளனர். தாம் செய்வது வளையே தெரியக் கூடாது என்பது புலிகள் நிலை.

வன்னியின் உள்ளாக நடக்கும் செய்திகள் மெதுவாக கசிகின்றது. ஒரு கொடூரம் அரங்கேறுகின்றது. பரேனவாதத்தின் கொடூரமான வெற்றிகள், புலிக் குண்டர்களின் தோல்வியாகின்றது. அதன் எதிர்வினை வன்னி மக்கள் மலோனதாக பாய்கின்றது. மக்களை எச்சரிக்கும் புலிகளின் பல அறிவித்தல்கள், வன்னி மண்ணில் ஓட்டப்பட்டதுள்ளது. பல புதிய கட்டுப்பாடுகள் போடப்பட்டதுள்ளது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் புலிகள் அத்துமீறுகின்றனர். அவர்கள் கட்டாயமாக கட்டுப்படுத்தி வகைக்கின்றனர். அவர்களின் ஒருபகுதி பயிற்சியின் பெயரில் கடத்தப்படுகின்றனர். மீறினால், எதிர்த்தால் கண்மண் தெரியாத தாக்குதல்களும் மரணங்களும். பல மரணங்கள் தாக்குதல் மீலம் நிகழ்ந்துள்ளது. மருத்துவமனே அற்ற பிடியில், இப்படிப்பட்ட தாக்குதலே வீங்கி வமெப்பி வதக்குகின்றது.

தொழில் இல்லை, நிவாரணம் இல்லை, வாழ வழியற்ற சமூகம் வந்தது வதேனையில் சிதைகின்றது. யாரும் மச்சுக் கட்ட விடமுடியாது. இங்கு தான், தமிழ் இனத்தின் எழுச்சி பற்றியும், வீரம் பற்றியும் பச்சுகள், உரைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றது. இந்த அழிவாழ்வு கண்டாட்டங்கள் ஆடம் பரமாகவே ஊறிய நடத்தப்படுகின்றது. மக்கள் மௌனமாக, நடபிணமாக, கைகட்டி வாய் பொத்தி நிற்கின்றனர்.

யாராவது மக்கள் பற்றி, அவர்களின் உணர்வுகள் பற்றி நினைத்தார்களா? பாவம் மக்கள் என்பதா? எந்த வகையில் இந்த துன்பங்களையெல்லாம் வார்த்தையால் எழுத முடியும். வார்த்தைகள் அடக்க முடியாதவை.

ஐந்தாம் பருவம் - இலக்கணம்

புலிச் சிறையாடலை பயன்படுத்தி தமிழ் மக்கள் மலோன பாரிய பொருளாதார தடை. புலிகள் வறோ, மக்கள் வறோ என்று பீற்றிக் கொள்ளும் பரேனவாதிகளின் யுத்த தந்திரம் இதிலும் பொருந்துவதில்லை.

வடக்கு முற்றாக பொருளாதார தடைகள் சிக்கியுள்ளது. அந்த மக்களின் பரிதாப நிலையை வார்த்தைகளால் சொல்லிமாறாது. யாரையும் நொந்து கொள்ளமுடியாத வகையில், புலிகள் தொடக்கிய கொலையைக் கலாச்சாரத்தையே பரேனவாதம் கையேற்றுகிறது. வகை தொகையற்ற கொலைகள், கடத்தல்கள், காணாமல் போதல். புலிகளையே மிஞ்சும் அழித்தொழிப்பு. இதற்கு பின்னால் சிறைபடும் ஜனநாயகம் பச்சும் தமிழ்க் கலிக் குழுகள். வவுனியாவில் கட்ட இராணுவத் துடன் சரேந்து, கலிகொலைகாரக் கும்பல் சிறைபடுகின்றது. புலிகள் வறோ தமிழ் மக்கள் வறோ என்ற அடிப்படையில், தமிழ் மக்களுக்காக கட்ட தமிழ் மக்கள் குரல்கொடுக்க கட்டாது என்பதில், கொலைகாரக் கும்பல் கவனமாக தரேந்து படுகொலைகளைச் செய்கின்றது.

மறுபக்கம் உணவு இன்றி மக்கள் அல்லற்படுகின்றனர். மறுபுறம் வாழ்வு சார்ந்த இயல்புத்தன்மையை மக்கள் இழந்து நிற்கின்றனர். தமது உறவு சார்ந்த வாழ்வியலை

உங்களுக்கு, உங்கள் மனிதாபிமானத்துக்கு இது உறக்கவில்லை. நீங்கள் மலடா? உங்கள் சமீபமறிகுணம் மாறாதா? என்ன நடக்கின்றது என்று கண்ணைத் திறந்து பார். எல்லாம் நன்றாகவோ, நிறைவாகவோ நடக்கின்றது என்ற உபதேசம் போல் உறங்கிக் கிடவாதே. முடிந்தால், உணர்ச்சியிருந்தால், நீ உன் மக்களைப் பற்றி ஒரு கணம் நினதைத்துப் பார்.